

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu: **J., P., IČO: X.**, právne zastúpený advokátom JUDr. M. so sídlom V., Š., proti žalovanej: **O., X., o zaplatenie 532.638,- Sk** s príslušenstvom, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1 Cbo/93/2005 zo dňa 23. januára 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky v časti o zaplatenie 196.951,- Sk istiny úrokov z omeškania a výrok o trovách konania rozsudok Krajského súdu v Prešove 1 Cbo/93/2005 zo dňa 23.1.2006 a rozsudok Okresného súdu vo Vranove nad Topľou č.k. 8 Cb 207/04-164 zo dňa 12.5.2005 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** Okresnému súdu vo Vranove nad Topľou na ďalšie konanie. Vo zvyšku dovolanie žalovanej **z a m i e t a** .

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd vo Vranove nad Topľou rozsudok č.k. 8 Cb 207/04-164 zo dňa 12.5.2005 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalobcu zaviazal žalovanému nahradiť trovy konania a zároveň štátu zaplatiť vo výške 178,- Sk.

O odvolaní proti tomuto rozhodnutiu rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudok č.k. 1 Cob 23.1.2006 tak, že rozsudok Okresného súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 365.243,- Sk s 10,46% úrokom z omeškania od 4.11.2002 do zaplataenia a v prevyšujúcej napadnutej časti vo veci samej rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa síce vykonal účastníkmi navrhované dokazovanie, avšak na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu právnemu záveru o neplatnosti zmluvy o dielo. Konštatoval, že inak vykonané dokazovanie o skutkovom stave vôbec nevyhodnotil, a preto odvolací súd nebol povinný v plnom rozsahu zopakovať dokazovanie (§ 213 ods. 2 O.s.p.), ale obmedzil sa na oboznámenie dokazovania, vykonaného súdom prvého stupňa. Uviedol, že z hľadiska ceny a rozsahu diela boli pre rozhodnutie odvolacieho súdu podstatné výpovede svedkov C., J., cenovej ponuky na zhotovenie diela a dodatku č. 1 k tejto cenovej ponuke včítane príloh. Zistil, že podľa pôvodnej cenovej ponuky mali byť vykonané práce na celkom 3,180 m² za dohodnutú cenu 885.733,- Sk a že dodatok č. 1 k cenovej ponuke sa týka okrem iného aj betónového asfaltového pásu o rozmere 120 m², za čo si žalobca účtoval 206.137,80 Sk. Z výpovede svedka J. zistil, že cena 885.733,- Sk, ktorú nepoprel, mala zahrňovať všetky objednané práce, včítane parkoviska a prístupovej cesty k Domu smútku, to jest diela oceneného v dodatku č. 1. Z výpovede svedka C. zistil, že v priebehu vykonávania práce, mal starosta objednať ešte ďalšie zemné práce v okolí Domu smútku, pričom mal starosta súhlasiť aj s vyčíslenou cenou takto doobjednaných prác vo výške 206.137,80 Sk. Za hodnovernejšie, odvolací súd označil tvrdenie svedka C., čomu nasvedčuje aj výpoveď svedka J., ktorý uznal, že prístupová komunikácia k Domu smútku, mala byť hraená z kapitálových výdavkov, práve na stavbu Domu smútku. Za celkovo objednaný živičný povrch, teda označil plochu 3.300 m². Po preskúmaní faktúr uviedol, že možno vychádzať len z pôvodne dohodnutej ceny diela 885.733,- Sk doplnenej dodatkom o sumu 206.138,- Sk, to jest z celkovej ceny diela 1.091.870,80 Sk. Uviedol, že vzhľadom na to, že žalovaná dňa 14.11.2002 čiastku 617.441,- Sk zaplatila, nezaplatený zostatok dlžnej sumy činí 474.430,- Sk, zaokrúhlene. Zo

zhodného tvrdenia účastníkov konania zistil, že žalovaná reklamovala iba množstvo vykonaných prác, ale že nebol predložený žiaden dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, akej ploche táto reklamácia zodpovedá, teda či žalovanou požadovaná zľava z ceny diela zodpovedá rozdielu medzi cenou diela a zaplatenou čiastkou. Konštatoval, že vzhľadom na nedostatok dôkazov, preukazujúcich množstvo prác, odvolací súd určil rozsah podľa svojej úvahy (§ 136 O.s.p.), nakoľko túto skutočnosť nie je možné zistiť. Vzhľadom na to, že odvolací súd nemôže zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa, napriek konštatovaným medzerám v skutkovom stave odvolací súd množstvo nevykonaných prác určil v rozsahu 1/10 v pomere k množstvu objednaných prác. V súvislosti s uplatnenou zodpovednosťou za vady diela spočívajúcej v nevykonaní celkového množstva objednaných prác, potom krátil dohodnutú cenu diela o 1/10 o sumu 109.187,- Sk. Túto čiastku odpočítal od zostatku ceny diela 474.430,- Sk a dospel k sume 365.243,- Sk, na zaplatenie ktorej žalovanú zaviazal spolu s úrokom z omeškania 12,5% odo dňa nasledujúceho po odovzdaní prác, to jest odo dňa 4.11.2002 do zaplatenia s poukazom na ustanovenie § 369 ods. 1 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 763a Obchodného zákonníka. Keďže splatnosť úroku z omeškania účastníkmi dohodnutá nebola, za tento deň stanovil odvolací súd, nasledujúci deň po ukončení a odovzdaní diela, to jest 4.11.2002. O trovách konania vzhľadom na pomer úspechu rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou 21.2.2006, v časti výroku, ktorou odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej a zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 365.243,- Sk s prísl. Žalovaná podala dovolanie podaním doručeným 17.3.2006 s odkazom na ustanovenie § 238 ods. 1 O.s.p. v tejto časti zrušiť a vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Konštatovala, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 532.638,- Sk s prísl. z titulu nezaplatenia faktúry č. 2002090, ktorú žalovaná obdržala 3.9.2003. Za preukázané označila, že zaplatila za vykonané práce sumu 617.441,- Sk, z ktorej sumy sa úprava miestnych komunikácií týkala suma 511.374,- Sk a druhá uhradená faktúra vo výške 106.067,50 Sk, sa týkala prác v okolí Domu smútku. Konštatovala,

že keby aj súhlasila s názorom odvolacieho súdu, že k uzavretiu zmluvy o dielo, nebol potrebný súhlas obecného zastupiteľstva, nepovažuje rozhodnutie odvolacieho súdu za správne, z hľadiska posúdenia platnosti zmluvy o dielo s dohodnutou cenou, ktorá prevyšuje sumu schválenú obecným zastupiteľstvom v konkrétnom prípade cenou vo výške 855.733,- Sk, v ktorej cene boli obsiahnuté aj práce v okolí Domu smútku, ktoré sa mali uhradiť z inej položky. Uviedla, že odvolací súd uznal, že nakladanie s majetkovými právami obce s peňažnými prostriedkami obce, uloženými v banke nad 1.000,- Sk, bol potrebný súhlas obecného zastupiteľstva, a preto navrhla dovolaciemu súdu posúdiť platnosť resp. neplatnosť zmluvy o dielo. Pokiaľ by dovolací súd dospel k záveru, že zmluva o dielo je platná, žalovaná považuje rozsudok odvolacieho súdu za nesprávny aj z ďalších dôvodov. Predovšetkým za pochybenie odvolacieho súdu žalovaná považuje aplikáciu O.s.p. v znení zákona č. 341/2005 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 1.9.2005, nakoľko s odkazom na ustanovenie § 372l ods. 2 O.s.p. ide o nesprávne posúdenie. Odvolací súd mal tento prípad posudzovať podľa právnej úpravy platnej do 31.8.2005. Odvolací súd pochybil, keď napriek zisteným medzerám, ktoré sa týkajú aj podstatných náležitostí zmluvy, rozhodol vychádzajúc zo znenia § 213 a § 221 O.s.p. v znení od 1.9.2005. Žalovaná nesúhlasila s posúdením odvolacieho súdu výpovedí svedkov a ich vyhodnotením, ako aj označením výpovede svedka za rozhodujúce. Za nepreukázané označil, že cena diela mala predstavovať sumu 1.091.870,80 Sk, nakoľko dohodnutá cena bola iba do výšky 885.733,- Sk. Za nesúlad v rozhodnutí odvolacieho súdu žalovaná označila aj rozsah vykonaných prác, o ktorom odvolací súd sám hovorí, že ide v tomto smere za medzeru v dokazovaní a na druhej strane odvolací súd určil rozsah povrchu 3300 m², čo nevyplýva zo žiadneho dôkazu. Žalovaná namietala postup súdu podľa § 136 O.s.p., nakoľko rozsah prác bol zistiteľný znaleckým dokazovaním. Žalovaná namietala správnosť rozhodnutia aj v časti priznania úroku z omeškania od 4.11.2002, nakoľko odvolací súd vychádzal z faktu, že dielo bolo odovzdané 3.11.2002, ovšem táto otázka nebola ničím preukázaná a ani skúmaná. Vzhľadom na uvedené rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti je podľa žalovanej nesprávny a chybný aj z hľadiska postupu podľa ustanovenia § 213 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) prejednal dovolanie žalovanej podľa ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. ako podané v zákonnej lehote, splňajúce náležitosti dané ustanovením § 240 O.s.p. a prípustné podľa ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p.

Predmetom dovolania je právo na zaplatenie sumy 365.243,- Sk s 10,46% úrokom z omeškania od 4.11.2002, v ktorej časti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a na zaplatenie tejto sumy žalovanú zaviazal. Odvolací súd nesporne nepochybil, že žalovaná za vykonané práce, ktorých zaplatenie je predmetom tohto sporu, zaplatila sumu 617.441,- Sk. Výšku tejto sumy nepochybňuje ani žalovaná, ale tvrdí, že rozsah dojednaných prác bol 885.733,- Sk. Podľa žalovanej teda za predpokladu, že by išlo o zmluvu o dielo dojednanú platne, by nárok žalobcu predstavoval 268.292,- Sk ako doplatok za vykonané práce a nie sumu 365.241,- Sk, na zaplatenie ktorej bola žalovaná odvolacím súdom zaviazaná. Teda za predpokladu, že by zmluva o dielo, z ktorej právo na zaplatenie žalobca uplatňuje, by bolo právo žalobcu dôvodné iba do výšky 268.292,- Sk, čo je o 196.951,- Sk menej, na akú sumu zaviazal žalovanú odvolací súd.

Pri posúdení dôvodnosti dovolania sa ako prvou otázkou dovolací súd zaoberal posúdením platnosti zmluvy o dielo, z ktorej právo na zaplatenie žalobca uplatňuje a dospel k záveru, že odvolací súd dospel k záveru, že ide o zmluvu o dielo platne uzavretú na uzavretie ktorej nebol potrebný súhlas obecného zastupiteľstva, čo vyplýva z odôvodnenia odvolacieho súdu, v ktorom konštatuje, že záver prvostupňového súdu o neplatnosti zmluvy o dielo z dôvodu tvrdeného chýbajúceho súhlasu obecného zastupiteľstva, neobstojí a že zmluva o dielo mala splnené podmienky platnosti. Návrh žalovanej zaoberať sa platnosťou, resp. neplatnosťou zmluvy o dielo, dovolací súd označil za právne bezpredmetný, nakoľko v danom prípade na uzavretie zmluvy o dielo, súhlas obecného zastupiteľstva potrebný nebol a odvolací súd vychádzal zo správneho právneho záveru, keď nárok na zaplatenie vykonaných prác posudzoval ako nárok z platne uzavretej zmluvy o dielo a názor prvostupňového súdu, ohľadne neplatnosti zmluvy, označil za nesprávny. Z predložených dôkazov nie je sporné, že ide o zmluvu o dielo, uzavretú formou

ústnu. Dovolací súd sa stotožnil s konštatovaním odvolacieho súdu, že svedok J. nepopiera dohodu o cene 885.733,- Sk.

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti dovolania je, či odvolací súd postupoval v súlade so zákonom, keď pri určení dojednanej ceny vychádzal zo svedeckej výpovede C. za použitia ustanovenia § 213 ods. 2 O.s.p. a za dohodnutú cenu určil 1.091.870,- Sk doplnenú dodatkom č. 1 k objednávke zmluvy o dielo. Dovolací súd sa stotožnil s názorom žalovanej, že odvolací súd mal postupovať pri posudzovaní uplatneného práva z roku 2004, s odkazom na ustanovenie § 3721 ods. 2 O.s.p. podľa právnej úpravy do 31.8.2005. Dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade jednoznačne preukázaná dohodnutá cena diela je 885.733,- Sk, ale konštatovanie odvolacieho súdu, že došlo k dohode o cene prác vo výške 1.091.870,80 Sk, označil za také, ktoré nemá právnu oporu. V tomto spore bude potrebné dokazovanie doplniť. Zároveň bude potrebné doplniť dokazovanie ohľadne množstva skutočne vykonaných prác, nakoľko tvrdenie odvolacieho súdu, že celkovo mal byť objednaný rozsah na 3 300 m² zo žiadneho dôkazu nie je zrejmé a teda skutočne vykonaný rozsah prác, nie je toho času jednoznačne preukázaný. Dovolací súd sa nestotožnil s názorom odvolacieho súdu, že rozsudok súdu prvého stupňa nemohol zrušiť a stanovil rozsah nevykonaných prác v rozsahu 1/10 v pomere k množstvu objednaných prác. Tento postup odvolacieho súdu dovolací súd označil za chybný s tým, že skutočne bude potrebné dokazovanie za účelom rozhodnutia doplniť. Dovolací súd sa stotožnil aj s tvrdením žalovanej, že z doposiaľ vykonaného dokazovania nie je zrejmé, od ktorého termínu sa žalovaná dostala do omeškania s platením za vykonané práce, v ktorom smere bude potrebné tiež dokazovanie doplniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.), na základe takto posúdeného právneho stavu rozsudok odvolacieho súdu v časti, ktorou žalovanú zaviazal na zaplatenie istiny 196.951,- Sk a úroky z omeškania a rozhodnutie o trovách konania spolu s rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou s odkazom na ustanovenie § 243b ods. 1 O.s.p. zrušil a vec vrátil Okresnému súdu vo

Vranove nad Topľou na nové konanie. Vo zvyšku dovolanie žalovanej zamietol. O trovách dovolacieho konania bude rozhodnuté v ďalšom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 9. októbra 2007

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: